

Snelwerkend – Enkele beschouwende opmerkingen naar aanleiding van Codecommissie CGR 6 juni 2013, K13.003 (Goor/Sandoz)

Mr. Marloes Meddens-Bakker¹

1. Inleiding

Op 6 juni 2013 heeft de Codecommissie van de Stichting Code Geneesmiddelenreclame (hierna: CGR) uitspraak gedaan in een geschil tussen een apotheker (Goor) en een geneesmiddelenproducent (Sandoz).² De kern van dit geschil betrof het gebruik van de term ‘snelwerkend’ door Sandoz voor door haar op de markt gebrachte morfinesulfaatabletten. Dit is niet de eerste keer dat de CGR oordeelt over de term ‘snelwerkend’ of een vergelijkbare term. In deze bijdrage wordt de uitspraak van de Codecommissie voor wat betreft het oordeel over de term ‘snelwerkend’ onder de loep genomen en vergeleken met eerdere uitspraken van de CGR over claims die zien op de snelheid van de werking van een geneesmiddel. Doordat de bijdrage deze claims in hun (meer algemene) juridische context bespreekt, kan deze ook instructief en illustratief zijn voor de beoordeling van de interpretatie en onderbouwing van andere claims.

2. Juridisch kader

De Gedragscode Geneesmiddelenreclame (hierna: Gedragscode) van de Stichting Code Geneesmiddelenreclame vormt een uitwerking

van de wettelijke bepalingen dat reclame niet misleidend mag zijn. De Gedragscode bevat een aantal meer specifieke bepalingen waaraan reclame voor geneesmiddelen moet voldoen. Zo moet een reclame voor geneesmiddelen accuraat, actueel, waarheidsgetrouw en in zijn onderdelen juist en controleerbaar zijn. Hieruit volgt dat claims in een reclame moeten kunnen worden onderbouwd, bijvoorbeeld met de SPC en/of met wetenschappelijke studies waaruit de juistheid van de betreffende claim volgt. Een veelvoorkomend onderwerp bij geschillen over de vraag of de juistheid van een claim wel of niet volgt uit de daarvoor door de adverteerde aangedragen onderbouwing, is de interpretatie van de claim: pas als vaststaat wát er precies wordt geclaimd, kan de juistheid daarvan worden beoordeeld aan de hand van de onderliggende stukken. De omstandigheden van het geval zullen vaak doorslaggevend zijn voor de betekenis die in het betreffende geval aan de term moet worden gehecht. Een voorbeeld van een claim die interpretatie behoeft voordat de juistheid daarvan kan worden beoordeeld is ‘snelwerkend’. Want: wat is snel? Is dat ‘sneller effect hebbend’ dan een ander, vergelijkbaar middel? Of moet ‘snelwerkend’ worden geïnterpreteerd in de zin van ‘directe afgifte’, als tegenovergestelde van ‘gereguleerde afgifte’?

¹ Mr. Marloes Meddens-Bakker is advocaat bij Klos Morel Vos & Schaap te Amsterdam.

² Codecommissie CGR 6 juni 2013, zaak K13.003 (*Goor/Sandoz*).

3. ‘Snelwerkend’ in het geschil tussen Goor en Sandoz

3.1 *De uiting in kwestie*

De uiting van Sandoz luidde als volgt: “(...) Tot voor kort waren er geen snelwerkende morfinepreparaten in tabletvorm voor de Nederlandse markt beschikbaar. Daar hebben wij verandering in gebracht. Voor de behandeling van ernstige pijn die acute behandeling met opioïden noodzakelijk maakt, hebben wij nu Morfinesulfaat Sandoz tabletten beschikbaar. Het middel kan ingezet worden binnen een schema van opioïdrotatie en kan in vergelijking met andere orale opioïden een aantoonbare beheersing van geneesmiddelenkosten opleveren.”

Goor was van mening dat Sandoz de claim dat de morfinesulfaattabletten ‘snelwerkend’ zouden zijn niet wetenschappelijk kon onderbouwen. Daardoor zou Sandoz in strijd handelen met de Gedragscode.

3.2 *Over het onderscheid tussen informatie en reclame*

Sandoz verweerde zich in de eerste plaats door te stellen dat de uiting niet kwalificeerde als reclame maar als informatie. Om die reden zou de Gedragscode niet van toepassing zijn. Sandoz legde aan dit argument ten grondslag dat de term ‘snelwerkend’ in lijn was met de bijsluiter en de SPC, en dat deze (door de overheid goedgekeurde) documenten op grond van artikel 2 van de CGR-richtlijn ‘Nadere invulling van het onderscheid tussen reclame en informatie’ (‘Nadere invulling’) als informatie moeten worden beschouwd. De Codecommissie verwierp dit argument, omdat een verwijzing naar of het gebruik van informatie uit de bijsluiter en/of de SPC in een uiting wel degelijk als reclame kan worden beschouwd. Of het gebruik van dergelijke informatie in een uiting kwalificeert als informatie dan wel als reclame moet van geval tot geval worden beoordeeld,

mede aan de hand van de presentatie, de opmaak en de context van de uiting.

In dit geval oordeelde de Codecommissie dat sprake was van reclame. De Codecommissie leidde dat af uit het feit dat Sandoz in de uiting haar product (een ‘gewoon’ morfinepreparaat) plaatste tegenover andersoortige morfinepreparaten (morfinepreparaten met ‘vertraagde’ of ‘gereguleerde’ afgifte). Ook wekte Sandoz volgens de Codecommissie de indruk dat haar product als alternatief kon dienen voor andere ‘gewone’ opioïden bij de bestrijding van pijn. Er was dus sprake van een vergelijking met andere geneesmiddelen. Hoewel ook niet-vergelijkende uitingen promotioneel van aard kunnen zijn, was in dit geval het vergelijkende karakter van de uiting doorslaggevend voor het oordeel dat deze een promotioneel karakter droeg en als reclame in de zin van de Gedragscode moest worden beschouwd.

3.3 *Over de onderbouwing van de claim*

Zoals gezegd stelt de Gedragscode dat een reclame voor geneesmiddelen reclame accuraat, actueel, waarheidsgetrouw en in zijn onderdelen juist en controleerbaar moet zijn. De Codecommissie begon de beoordeling van de juistheid van de claim met de vaststelling dat de term ‘snelwerkend’ in een reclame-uiting voor geneesmiddelen door beroepsbeoefenaars zo zal worden opgevat dat het klinisch effect van het geneesmiddel (in casu: het pijnstillend effect) op snelle wijze wordt bereikt.

In dat licht kon Sandoz zich niet beroepen op bronnen (waaronder de bijsluiter) waaruit bleek dat morfinesulfaattabletten een “hoge oplosnelheid” hebben en dat sprake was van een “directe afgifte”: deze woorden geven immers slechts aan dat bij dit product de werkzame stof na inname in één keer volledig beschikbaar komt (in tegenstelling tot bij een product met gereguleerde afgifte). Daarmee is echter nog niets gezegd over de snelheid waarmee het pijnstillend effect intreedt.

Sandoz kon de juistheid van de term ‘snelwerkend’ ook niet op andere zinsneden uit de bijsluiter baseren. Niet alleen omdat de bijsluiter slechts een voor de patiënt meer toegankelijke ‘vertaling’ van de SPC is die in wetenschappelijk opzicht geen zelfstandige waarde heeft (ook al is de tekst ervan door het CBG goedgekeurd), maar ook omdat in dit geval iedere aanduiding van het mogelijke tijdsverloop tussen inname van een tablet en het optreden van een merkbaar effect daarvan in de bijsluiter ontbrak. Om die reden kon bijvoorbeeld uit de opmerking in de bijsluiter dat het “effect binnen korte termijn merkbaar wordt” niet worden afgeleid dat de morfinesulfaattabletten van Sandoz in vergelijking met andere ‘gewone’ opioïden een soortgelijke werking hebben qua snelheid waarmee het klinisch effect intreedt, en dat was nu juist hoe de claim “snelwerkend” volgens de Codecommissie geïnterpreteerd zou worden.

Hetzelfde gold voor de therapeutische indicatie: weliswaar gaf de Codecommissie toe dat daaruit volgde dat de morfinesulfaattabletten geschikt zijn voor de behandeling van “ernstige pijn die acute behandeling met opioïden noodzakelijk maakt”, maar daarmee was nog niet gezegd dat de tabletten van Sandoz in vergelijking met andere snelwerkende opioïden (zoals morfine-injecties of opioïden in de vorm van bijvoorbeeld een lolly) een soortgelijke werking hebben qua snelheid waarmee het pijnstillend effect intreedt.

Omdat de Codecommissie het, gelet op het voorgaande, wetenschappelijk onjuist vond om in het kader van het (mogelijke) onderscheid tussen producten met directe en gereguleerde afgifte gebruik te maken van de term ‘snelwerkend’, kon Sandoz zich ook niet beroepen op teksten van het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen (CBG), waarin deze de term ‘snelwerkend’ had gebruikt in relatie tot morfinesulfaattabletten.

Het feit dat het woord ‘snelwerkend’ een onduidelijk – want rekbaar – begrip is, in combinatie met het feit dat iedere indicatie over het mogelijke tijdsverloop tussen inname en merkbaar

effect ontbrak en de vergelijkende context waarin de term was gebruikt, deed Sandoz in deze zaak de das om. De Codecommissie overwoog dat, gezien de ernst van de klachten waarvoor morfinesulfaat is geïndiceerd, het van groot belang was dat er bij beroepsbeoefenaren en patiënten geen misverstand kon bestaan over de vraag of het middel geschikt is voor de snelst mogelijke bestrijding van ernstige pijn. De klacht van Goor werd dus gegrond verklaard en Sandoz werd bevolen het gebruik van het woord ‘snelwerkend’ in uitingen betreffende Morfinesulfaat Sandoz-tabletten niet meer te gebruiken. De uiting werd niet van dien ernst geacht dat een rectificatie nodig was, maar Sandoz werd als de in het ongelijk gestelde partij wel veroordeeld tot betaling van het griffiegeld en de procedurekosten.

4. Vergelijking met andere uitspraken³

4.1 *Situatie met twee ‘typen’ medicatie*

Het geschil tussen Goor en Sandoz is zeer vergelijkbaar met een geschil tussen Nycomed en Mundipharma dat twee jaar geleden voor de Codecommissie van de CGR speelde.⁴ Ook in die zaak twistten partijen over de betekenis van het ‘snelle effect’ van een opioïd: volgens Nycomed betekende dit dat het middel sneller werkt dankzij de directe afgifte door het smelten op de tong, volgens Mundipharma zou met de woorden “snel effect” juist worden aangegeven dat het betreffende product een snelwerkend opioïd was, dat – anders dan een opioïd met gereguleerde afgifte – geschikt was voor de

3 Niet uitputtend. Er zijn, naast de in deze bijdrage besproken uitspraken, nog andere uitspraken waar de snelheid van de werking van geneesmiddelen aan de orde komt. Voor deze bijdrage is een selectie gemaakt van de meest opvallende en/of illustratieve uitspraken met betrekking tot dit onderwerp.

4 Codecommissie CGR 9 juni 2011, zaak K11.003 (*Nycomed/Mundipharma*), par. 6.6.

behandeling van (onder meer) doorbraakpijn. In de claims die ter discussie stonden werden de woorden “directe afgifte” rechtstreeks in verband gebracht met de woorden “snel effect bij ernstige acute pijn en ernstige doorbraakpijn”. De Codecommissie oordeelde dat – ongeacht welke van de twee betekenissen ook bedoeld mocht zijn – voor het geclaimde causale verband tussen directe afgifte en het snelle effect bij pijn geen wetenschappelijke onderbouwing bestond, en verklaarde de daartegen gerichte klacht gegrond.

Veel eerder, in 2001, speelde ook een zaak voor de CGR waarin de context van twee ‘typen’ medicatie een rol speelde.⁵ In die zaak klaagde GlaxoWellcome dat AstraZeneca met de woorden “directe verlichting van symptomen/immediate relief” de suggestie wekte dat het betreffende middel (Symbicort, een zogenaamde ‘langwerkende luchtwegverwijder’, geregistreerd voor de onderhoudsbehandeling van astma) gezien haar snelle werking ook zou kunnen worden ingezet bij een acute astma-aanval, terwijl daarvoor ‘kortwerkende luchtwegverwijders’ geïndiceerd zouden zijn. De Commissie van Beroep overwoog toen echter dat de uiting waar de woorden in voorkwamen niet de indruk wekte dat Symbicort het variabele ritme van astma in alle verschijningsvormen onder controle kon houden: zo liet de afbeelding in de reclame-uiting geen plotselinge pieken zien die op een acute aanval zouden kunnen duiden. In die context (die overigens ook niet vergelijkend van aard was) was de Commissie van Beroep van mening dat de gewraakte woorden niet zagen op ernstige astma-aanvallen, maar uitsluitend op min of meer ‘gewone’ tijdelijke verergeringen. En dat na toediening van Symbicort na een tijdelijke verergering snel een bronchusverwijdend effect optrad, vond voldoende steun in de SPC.

5 Commissie van Beroep CGR 7 november 2001, zaak B21.010 (*GlaxoWellcome/AstraZeneca*), par. 5.3.2-5.3.3.

4.2 In vergelijkende context

Eerder in het conflict tussen GlaxoWellcome en AstraZeneca had de Codecommissie al bepaald dat de claim dat Symbicort een “faster onset of effect” zou bewerkstelligen dan het concurrerende middel Seretide niet geoorloofd was, omdat de onderbouwing daarvan niet voldeed aan de destijds geldende eis dat een vergelijkende claim onderbouwd moest kunnen worden door twee rechtstreeks vergelijkende studies.⁶

Dit ‘twee-studiescriterium’ is verlaten met de inwerkingtreding van de Richtlijnen onderbouwing vergelijkende claims in januari 2010.⁷ Deze richtlijnen laten de mogelijkheid open dat een vergelijkende claim door slechts één studie wordt onderbouwd, mits aan een aantal voorwaarden is voldaan. Voor de waardering van de uitkomsten van de betreffende studie kan meespelen wat er precies is onderzocht: de toelichting op de Richtlijnen stelt dat over onderzoek naar (redelijkerwijs) objectief meetbare of vast te stellen parameters zoals temperatuur, snelheid of grootte minder discussie zal zijn dan over onderzoek dat betrekking heeft op relatieve eigenschappen zoals werkzaamheid of veiligheid. Uit de uitspraak die aanleiding was voor deze bijdrage blijkt echter dat het begrip ‘snelheid’ wel degelijk voor meerderlei interpretatie vatbaar is, en om die reden – wanneer gebruikt in een promotionele uiting – toch aanleiding kan geven tot discussie. Zo zal de snelheid van de opname van een stof in het bloed inderdaad in veel gevallen objectief meetbaar zijn, maar de snelheid van het intreden van het klinisch effect is iets anders: juist dit laatste zal – uiteraard afhankelijk van de context – vaak de uitleg zijn die wordt gegeven aan het begrip ‘snelheid’ in een promotionele claim. Onder-

6 Codecommissie CGR 17 mei 2001, zaak K21.010 (*GlaxoWellcome/AstraZeneca*), p. 7.

7 Zie www.cgr.nl > CGR > Gedragscode Geneesmiddelenreclame > Richtlijnen onderbouwing vergelijkende claims.

staande voorbeelden verduidelijken verder waarmee rekening moet worden gehouden bij het gebruik van de claim “snelwerkend”.

4.3 *Basis in bijsluiter/IB-tekst*

Een van de redenen waarom Sandoz het begrip ‘snelwerkend’ niet mocht gebruiken was dat iedere aanduiding van het mogelijke tijdsverloop tussen inname van een tablet en het optreden van een merkbaar effect daarvan in de bijsluiter ontbrak. Dat was anders in de zaak waarin AstraZeneca en GSK elkaar (opnieuw) troffen in een geschil over hun astmamedicatie: in dat geval oordeelde de Commissie van Beroep dat de formulering van de farmacologische eigenschap van de in dat geding aan de orde zijnde geneesmiddelen – te weten de tijdsduur tussen inhalatie en het intreden van effect – concreet, duidelijk en eenvoudig in de IB-teksten stond. Om die reden was de vergelijkende claim “het werkt net zo snel als salbutamol” toelaatbaar, ook zonder dat de snelheid vastgesteld hoefde te worden in een rechtstreeks vergelijkend onderzoek.⁸

Anders was dat bij de claim “snelle toediening van hoge doseringen (15-60 min)” die Cablon hanteerde voor haar ijzerpreparaat Monofer, omdat uit de SmPC van Monofer volgde dat hoge doseringen in 30-60 minuten konden worden toegediend.⁹ De exacte tekst van de door de registratieautoriteit goedgekeurde teksten is dus heel belangrijk bij de beoordeling van de toelaatbaarheid van een claim.

4.4 *Minder specifieke of juist exacte claim?*

In voornoemde zaak tussen AstraZeneca en GSK merkte de Commissie van Beroep op dat

8 Commissie van Beroep CGR 30 mei 2005, zaak B04.026/05.01 (*GlaxoSmithKline/AstraZeneca*), par. 4.3.3.

9 Codecommissie CGR 30 november 2011, zaak K11.006/K11.008 (*Vifor Pharma/Cablon Medical*), par. 9.17.

“net zo snel” in dit geval niet moest worden gelezen als exacte aanduiding maar als ‘zeker zo snel’ of ‘in ieder geval niet langzamer’.¹⁰ Ook ten aanzien van de claim “Abilify werkt snel” was volgens de Codecommissie sprake van een “minder specifieke claim”, waarvoor in dat geval voldoende onderbouwing voor de claim aanwezig werd geacht in de ter onderbouwing daarvan aangedragen studies.¹¹

Het tegenovergestelde is ook mogelijk: in een geschil tussen Novartis en Boehringer was de Codecommissie met Novartis van oordeel dat het woord “prompt” in de claim “once-daily Spiriva maintenance treatment provides prompt benefits for COPD patients with breathlessness” suggereerde dat Spiriva inhalatiepoeder onmiddellijk na inhalatie effect heeft op kortademigheid. Dat was niet in lijn met de studie die aan de claim ten grondslag lag, omdat daarin vóór toediening en tachtig minuten na toediening was gemeten.¹² De Engelse variant van ‘snelwerkend’ werd in deze zaak dus vrijeng geïnterpreteerd.

In een geschil tussen Serono en Wyeth oordeelde de Codecommissie dat uit de volledige inhoud van de reclame-uiting die betrekking had op een geneesmiddel voor de behandeling van matige tot ernstige psoriasis (een chronische, progressieve huidaandoening) voldoende duidelijk bleek dat ‘snel’ in de claims “werkt krachtig en snel”, “snelwerkend, voor zichtbare therapieresultaten” en “heeft snel effect” betrekking had op een duur van twaalf weken.¹³ In deze zaak kon de claim “snelwerkend” dankzij de context dus heel specifiek worden uitgelegd.

10 Commissie van Beroep CGR 8 30 mei 2005, zaak B04.026/05.01 (*GlaxoSmithKline/AstraZeneca*), par. 4.3.3.

11 Codecommissie CGR 26 november 2004, zaak K04.018 (*Eli Lilly/BMS*), par. 6.14.

12 Codecommissie CGR 8 december 2011, zaak K11.007 (*Novartis/Boehringer Ingelheim*), par. 6.4.5.

13 Codecommissie CGR 19 april 2006, zaak K06.004/K06.006 (*Serono/Wyeth*), par. 9.9.

4.5 *Rechtvaardigen de gevonden resultaten de kwalificatie 'snel'?*

In het geschil tussen Serono en Wyeth ging de Codecommissie niet in op de vraag of twaalf weken in het betreffende vakgebied (dermatologie) wel als 'snel' werd gezien. Dat is opmerkelijk aangezien de klacht daar wel mede op was gericht. Serono had zich hiertegen verweerd door te stellen dat het aan de arts zelf was om te beoordelen of deze twaalf weken snel vond. Door niet op dit punt in te gaan, honoreerde de Codecommissie impliciet dit verweer.

Dat deed de voorzitter van de Codecommissie anders in reactie op een adviesaanvraag over de toelaatbaarheid van de claim "snelle effectiviteit: na 4 maanden wordt bij A1 en C een overeenkomstige U-response gezien". De voorzitter oordeelde dat de vergelijkende claim na de dubbele punt voldoende kon worden onderbouwd, maar dat niet was gebleken dat de resultaten waar de claim op was gebaseerd volgens de op dat moment geldende wetenschappelijke maatstaven 'snel' konden worden genoemd.

Hetzelfde criterium hanteerde de Codecommissie in een geschil tussen Schering-Plough en Abbott:¹⁴ in die zaak werd de claim "aanhoudende remissie" toegestaan omdat uit de studie die aan de claim ten grondslag lag bleek dat patiënten in de betreffende onderzoeksarm een mediane tijd in remissie waren van 26 weken én omdat internationaal door de FDA werd gesteld dat van een aanhoudende remissie mag worden gesproken als deze zes maanden aanhoudt. Hetzelfde gold voor de claim "aanhoudende effectiviteit": niet alleen bleek de aanhoudende effectiviteit uit de betreffende studie, het was volgens de Codecommissie ook algemeen wetenschappelijk aanvaard dat de aanhoudende werking van een geneesmiddel kan worden aangetoond met studies over een periode van 1-2 jaar. Hoewel deze claims

betrekking hadden op de duur van de werking en niet – zoals in de hiervoor besproken zaken – op de snelheid waarmee het effect intrad, is de hier gevolgde benadering door de Codecommissie wel illustratief voor de wijze waarop de juistheid van claims moet worden beoordeeld: niet alleen moeten de geclaimde resultaten (bijvoorbeeld het aantal uur of het aantal weken) blijken uit het aan de claim ten grondslag liggende bewijsmateriaal, óók de aan de geclaimde resultaten toegekende kwalificatie (bijvoorbeeld 'snel' of 'aanhoudend') moet zijn onderbouwd.

4.6 *Dubbelzinnig?*

In voormelde adviesaanvraag kwam ook de aanduiding "early efficacy" voor. Deze kon volgens de voorzitter zowel worden opgevat als "effectiviteit in het eerste stadium van de behandeling", als "een snel resultaat na aanvang van de behandeling". Aangezien in reclameuitingen voor geneesmiddelen ieder dubbelzinnigheid in het woordgebruik dient te worden vermeden om te voorkomen dat de beroepsbeoefenaar die aan de reclame wordt blootgesteld op verkeerde gronden tot gebruik van dat middel bij zijn behandeling van een patiënt zal overgaan, adviseerde de voorzitter negatief over het gebruik van deze aanduiding. Ook dubbelzinnig was de aanduiding "snelle remissie", omdat in de studie die aan deze claim ten grondslag lag twee soorten remissiematen werden gebruikt wat tot verwarring kon leiden omtrent het begrip 'remissie', en omdat de studie niet sprak van "rapid remission" maar van "rapid disease control".¹⁵

5. **Conclusie**

Het is niet zonder risico om de term 'snelwerkend' (of een vergelijkbare claim) te hanteren in een uiting. Zodra een uiting een wervend element bevat, kwalificeert deze als reclame,

¹⁴ Codecommissie CGR 16 maart 2007, zaak K06.012/D06.014 (*Schering-Plough/Abbott*), par. 9.24 en 9.29.

¹⁵ *Ibid.* par. 9.25.

ongeacht of in de uiting informatie wordt gebruikt uit de bijsluiters en/of SPC. De context waarin deze informatie wordt gebruikt is doorslaggevend voor de kwalificatie ‘informatie’ of ‘reclame’. Reclame moet accuraat, actueel, waarheidsgetrouw en in zijn onderdelen juist en controleerbaar zijn.

Tenzij uit de context duidelijk anders blijkt, zullen beroepsbeoefenaren een term als ‘snelwerkend’ opvatten als betrekking hebbend op de snelheid waarmee het klinisch effect intreedt. Die snelheid zal moeten kunnen worden onderbouwd.

Welke eisen aan de onderbouwing van een claim worden gesteld, zal afhangen van hoe specifiek of hoe algemeen de claim wordt geïnterpreteerd. Hoe specifiek een claim is geformuleerd, hoe exacter het geclaimde resultaat of de geclaimde eigenschap uit de onderliggende stukken zal moeten volgen. Wanneer aan de betreffende eigenschap, (bijvoorbeeld het aantal uren waarbinnen een bepaald effect intreedt) een kwalificatie wordt toegekend (bijvoorbeeld ‘snel’) zal bovendien moeten kunnen worden

onderbouwd dat die kwalificatie als juist wordt beschouwd op basis van de op dat moment geldende wetenschappelijke maatstaven.

Het is extra opletten bij het gebruik van een term als ‘snelwerkend’ in een (mogelijk) vergelijkende context, omdat aan de onderbouwing van vergelijkende claims hogere eisen worden gesteld. Op de mededeling in de toelichting op de Richtlijnen onderbouwing vergelijkende claims dat over een objectief vast te stellen parameter als ‘snelheid’ minder discussie zal bestaan mag beslist niet blind worden gevaren: ‘snelwerkend’ is een rekbaar begrip dat voor meerderlei uitleg vatbaar is, en men zal zich dan ook altijd dienen te vergewissen van de mogelijke interpretaties van het gebruikte begrip en de onderbouwing daarvan. Aangezien moet worden voorkomen dat de beroepsbeoefenaar die aan de betreffende reclame-uiting wordt blootgesteld op verkeerde gronden tot gebruik van dat middel bij behandeling van zijn patiënt zal overgaan, dient iedere dubbelzinnigheid in reclame-uitingen voor geneesmiddelen te worden vermeden.